

[Anne Grete Holmsgård]

siger, at man ikke vil give tilskud. Alle ved – det ved hr. Lohmann også – at tilskuddene er uhåndterlige at have med at gøre. Vi har masser af økonomiske beregninger, der viser, at i langt de fleste tilfælde er der ingen ræson i at foretage dræning. Det foretages såmænd udelukkende, for at man kan få tilskud.

Jeg synes, det kan være udmærket at give tilskud, hvis man har andre gode argumenter for at give dem, altså hvis der er en anden ræson i at give dem, men det er der netop ikke på dette område. Der er tale om overproduktion af korn. Mange af de områder, man dræner, er fantastisk vigtige naturområder, vådområder, som er afgørende for, hvad det er for et dyreliv, hvad det er for et planteliv, hvad det er for et fugleliv, der er, og også har stor betydning for, hvad det egentlig er for en natur og en naturbevarelse, vi går ind for. Derfor forstår jeg det simpelt hen ikke.

Jeg håber trods alt, at socialdemokratiet får sovet så godt og længe og dermed også får tænkt sig så godt om, at de i det mindste vil være villige til at diskutere de ændringsforslag, der bliver stillet af det radikale venstre. Ellers vil jeg sige, at de har selv bragt sig i suppedasen, og vi skal i hvert fald ikke være sene til at give dem prygl for det.

(Kort bemærkning).

Rønholt (KF):

Det, der kalder mig herop, er fru Anne Grete Holmsgårds bemærkning om, at landmændene kun dræner for at få tilskud hjem. Jeg vil lige gøre opmærksom på, at de fleste tilskud går til udarbejdelse af projektet, inden selve dræningsarbejdet bliver sat i gang, og man får jo altså ikke tilskuddet, før arbejdet er gjort færdigt. Jeg vil derfor gerne have, at fru Anne Grete Holmsgård uddyber, hvad hun mener med, at landmændene dræner blot for at få tilskud.

(Kort bemærkning).

Lohmann (S):

Det var ikke meningen, at jeg ville have taget ordet, men jeg vil godt svare fru Lone Dybkjær.

Det er ikke meningen, at vi vil træne det for et mindretal. På det udvalgs møde, vi hav-

de i denne uge, sagde vi netop: ja men all right, vi venter en uge til med at tage stilling, hvis der kommer noget, og det håber vi at der gør. Derfor tager vi stilling til det, når det kommer; vi kan jo ikke gøre det før.

Det samme kan i og for sig gælde fru Anne Grete Holmsgård. Det er fuldstændig rigtigt, som det er sagt, at der ikke er tale om væsentlige ændringer, men nogle ændringer er der dog trods alt i det tilsagn, der er givet af ministeren. Vi havde bl.a. et stort ønske om, at Danmarks Sportsfiskerforbund og Danmarks Naturfredningsforening fik permanent klageadgang, efter at vandrecipient-kvalitetsplanerne var godkendt, og det har ministeren givet tilsagn om.

Så er der de andre forhold, som spiller ind. Man ønskede en permanent løsning, og den permanente løsning har vi ønsket nu ud fra det tilsagn, der er givet os. Vi var nødsaget til, hvis vi ønskede vedtaget en lov i denne samling, at få det afklaret, og derfor er initiativet kommet, og det må vi så håbe at vi får gennemført.

Jeg vil gerne være med til at se på de forslag, der eventuelt skulle dukke op, men jeg tvivler på, at de gør det.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Lige først til hr. Rønholt. Jeg tror, at hr. Rønholt har misforstået mig. Jeg sagde ikke – det var i hvert tilfælde ikke intentionen med det, jeg sagde – at landmændene bare drænede, fordi de så får af tilskudskassen. Det, jeg sagde, var, at de beregninger, vi har fået i miljøudvalget, viser klart nok, at hvis landmændene ikke fik dræningstilskud og ikke fik tilskud gennem denne okkerlovgivning, så var det urentabelt at foretage de fleste dræninger, det kan simpelt hen ikke løbe rundt. Bagefter sagde jeg, at der kan da være god ræson i i nogle tilfælde at give tilskud, hvis det ellers har en eller anden samfundsmæssig nytteværdi, men her får man desværre den modsatte effekt.

Jeg vil godt sige til hr. Lohmann, at jeg synes, det var et meget dårligt eksempel at nævne, at det, man har fået fra december og indtil nu, er ankeretten for Danmarks Naturfredningsforening og Danmarks Sportsfiskerforbund. I det bilag, vi fik fra miljøministeriet, fra departementet, 11. december 1984, det